

پیکار

آنجان نایع نمودنی است که با اردست رفتن استقلال سیاسی کشورها و ملل با عدو ما بدست لیسین امیربا لیسیمینا به لایسین مرحله سرما به داری".
اذا فیه بران در مقابل اسدلال ما که میگوئیم شیوه تولید سرما به داری اما با سرما به داری و نیازهای سرما به مالی امیربا لیسینی و بواسطه زفرم توسط امیربا لیسیم آمریکا و کمک بورژوازی کمپرادور و قدرت سیاسی و مائین دولتی و اسبه در جارجوب حفظ سلطه و وابستگی در جاعده ما غلبه ما فته و مستعمر شده و این غلبه و استغرا را حاصل نگامل خودیستوی سرما به داری در جاعده نیست و عملکرد آن سرمایستی بر منافع و نیازهای سرما به مالی امیربا لیسینی و سرما به احصاری و اسبه بوده است. رزمندگان چه اسدلالی دارد؟ چرا بطور واضح نمی گوید که نیروی استغرا سرما به داری از نظر انسان چگونه بوده است و بطور مبهم و دوپهل و در لغافه این بیرونه را تصویر میکند؟

مدهد. یعنی توان فضا را ایوانی کرد. رزمندگان بعنوان یک نیروی سیاسی با دنیا بی روی برای مسائل استراتژیک و تاکتیکی داشته اند و این نیروی سیاسی با دنیا بی روی و مبهم کوئی. یعنی کاری که با کنون کرده است. اکتفا کند. ما از رزمندگان میبرسم چگونه این نظر کرده و سه نیروی سیاسی "از زمان وحدت کمونیستی که معقد است" از این رویرو نیستند. های رنکار یک با دیرسد که انقلاب اجتماعی شما چه چیزی را میخواهد عوض کند؟ اگر ما این مسائل سرما به داری و سلطه طبعه سرما به داری را هدف داریم پس چرا انقلاب سوسیالیستی نمی گذاریم و اگر اینها هدف نیستند پس چرا آنرا انقلاب اجتماعی میخواهد؟ آیا این نیست که شما حاکمان را غلبه ما فته و مستعمر کرده است و اینها را به سوسیالیستی را بعنوان یک انقلاب

آنها را در مقابل شما و وگراس سرما به مالی امیربا لیسینی و سرما به احصاری و اسبه. ما که کمیسر احصاری و کس بودیم و احصاری فرار میزدیم و همس از شما به عینی شما بلات منشا دوغاف و ما آنها است بغاوتی که میخوان آنرا با دیده گرفت.
اما بنا بر حساب با دیراس خلدلیها حسب و حرار رزمندگان خاره ای جدید بر آنها و از این روی دیرین با قنات آنها را ندارد؟
دیدیم که شما چه معبرای رزمندگان سرما به داریست و وابستگی برای این رفعا غلیر عمده گرا ب مکرر است در ناره حورارکا یک امیربا لیسیم "جبری فرعی و وسیعی است که در لوما سوسیالیستی با سوسیالیستی و عیسین کننده در حرکت حاکمان شما بدست اجرا کند روابط تولید موجود عملکرد و رویه مستقل و دنیا مک"

مسئله دیگر در مقابل مول فوق طبعه بورژوازی است نظریه و دیدگاه رزمندگان در مورد نیروی سوسیالیستی و کیفیت سرما به داری در ایران لزوماً و اسبه بودن کل طبعه بورژوازی ایران (از همان نوع و وابستگی مورد نظر رزمندگان) می باشد مدولی رزمندگان با "زرکی" و با ما میدان کل طبعه بورژوازی با عنوان وابسته و هدف را دنبال میکند: اول اینکه تفاوت میان بورژوازی کمپرادور، لیسرال و کوچک را مخدوش سازد و نتایج سیاسی ثنوریهای جوس را در پوشش نیکه دارد و با سایر برای برده بوسی مسئله اول نیز توجیهی داشته اند که این سوجه سیرکمان آنها در پوشش حمله به مستعدین "طبعه بورژوازی و اسبه ایران" تحت عنوان "تظهریخی از بورژوازی و اعتماد به خود بورژوازی ملی" بدست می آید. اما واقعیت چیست؟ واقعیت اینست که در جاعده کس از این اما ذسی (سود آوری) افتار مختلف سرما به داری را ساخت. و اسبه به منافعات تولیدی موجود بوده و همین امر با عینی و وابستگی افتار مختلف بورژوازی به اس سیستم را بیان می نماید و کجرا افتار مختلف بورژوازی بدلیل اشتراک منافع در این جاعده سوسیالیستی کار و کس بود هر چه بیشتر ثنوراً تا با مدافع نظام اقتصادی سرما به داری وابسته اند و جنبه وحدت آنها در مقابل طبعه کارگر و دیگر زحمتکشان غالب است، اما (و این اما ثنی است که رزمندگان نمی بینند) در عین حال نمیتوان بورژوازی کمپرادور را با حاکمان سرما به های احصاری وابسته و نمایندگان سیاسی آنها را که ما مغز استخوان و اسبه به امیربا لیسیم و کارگر را آن هستند را با ما حاکمان سرما به های متوسط و کوچک (منظور لایه های با ثنورین سرما به متوسط است) یکسان پنداشت. علت این امر روشن است زیرا اولاً بورژوازی متوسط و کوچک کارگر - گزارا امیربا لیسیم و ما مغز استخوان و اسبه به آن نبوده بلکه از یک سوسیالیستی کس از این اما ذسی و سود آوری سرما به های به منافعات موجود و اسبه محسوب میگردد و از سوی دیگر کارکنان لیسرالی بورژوازی متوسط به تعدیل سلطه احصاریات در زمینه های مختلف سطح سرما به های متوسط و غیر احصاری و تمایل به تعدیل سلطه فاشیک امیربا لیسیم و تعدیل آن به شراکت با چند کشور امیربا لیسینی و کوشش آن برای سهمگیری و حضور در قدرت سیاسی بمنظور پاسخ به این خواستها،

آنچه که در رزمندگان نمی بینند است که نه عشق را بدیدن شیوه تولید فنودالی و غلبه و جاکمیت سوسیالیست سرما به داری در جاعده تحسب سلطه امیربا لیسینی ما (می گوئیم غلبه و جاکمیت شیوه تولید سرما به داری و وجود تولید سرما به داری در جاعده) اما سوسیالیستی بر نیازها و مفضیات سرما به مالی امیربا لیسینی و بر اثر "فرمهای" امیربا لیسیم آمریکا با کمک بورژوازی کمپرادور و دنیا تکا قدرت سیاسی و مائین دولتی و اسبه عملی می گردد.

احتمالی جاسوس و بدست سوسیالیست ما هت با رنکار و زفر مست خود را سوسا بد؟ (انقلاب سوسیالیستی با دمکراسیک - صفحات ۵۷ و ۵۸) مرز بندی میکنند. راسی اگر رزمندگان اختلاف نظری با نقل قول بالا ندارد که بخاطر تحلیل آنان اراحت جاعده معتقدم حسن اختلاف نظری وجود دارد (جرا آنکارا با آنان هم جدا نمی شود؟ حرار رزمندگان در تحلیلها و سلطه های و سوسه های نیروی اس از مرحله فعلی انقلاب برضاحت سخن نمی گوید؟ چرا مجدس برولیا را را در اسن مرحله انقلاب سان مدهد؟ و بسیاری چرا های دیگر. ممکن است رزمندگان معتقد باشند که مرحله انقلاب هم نسل و هم بعد از ما سوسیالیستی بوده و هست (ما می گوئیم ممکن است و آنها سوجه به احتمالاً اما اس احتمال هم وجود دارد که رزمندگان مجدداً به کسب بازدهی برسند و یک انقلاب دمکراسیک با سوسیالیستی غیر منعارف! از همان نوع مضمون سوسیالیستی و شکل دمکراسیک (۲) عرضه کنند. با بدست کرد و دند در اس صورت روابط طبقاتی و طرفینهای سیاسی جامعه را تا قبل از ما و شرکت افتار مختلف خرده بورژوازی حتی خرده بورژوازی مره را در انقلاب. کجرا بطور

دارد و با رنکار اس کسبه خود اس رفعا هر که به حسیه های "فرعی و وسیعی" و اسبکی بیداریم "هر کس بجوا هم سوسا سب جاعده را سیردهیم"، البته رفعا بدکرمیدهند که "اسد بردا حسیه آسینا هم ضروری است" ولی بنظر ما اسگونه "بردا حسیه" رزمندگان نیز همانند بر خور در اس روای که فقط بروا سبکی و مسئله سلطه امیربا لیسیم بطوریک جاسوسه میکند عمل جبری جردا بددن و اسبکی وسیعی و فرعی کردن آن و یکس یک جاسوس سرما به داری جاعده نیست.
* براس نظریات رزمندگان ما با جاعده های سرما به داری رویرو هستیم و همین خاطر مسئله انقلاب ایران تا بودی سیستم، تا بودی روابط غارنکاره و ستمکاره طبقاتی "اجوان روابط سرما به داری" است و "طبعه بورژوازی با دنیا بونود". (نوجه سوسا لیسین و طبعه مستقیم و در دستور برای مرحله فعلی است که میگوید "تا بود" و نه سرنگون. در مورد فرق این دو. و اصولاً در این زمینه در جای دیگر سخن جوا هم گفت) با سراس رزمندگان بر با به اس ثنوری خود با سد مرحله انقلاب ایران را سوسیالیستی بدانند. نه دمکراسیک - خدا امیربا لیسینی (در گذشته) را نه سز انقلاب با مضمون سوسیالیستی و شکل دمکراسیک رفعا سز نتیجه اجتنابنا پذیر همین تفکر و نگرش بوده است. البته ما حمله به انقلاب دمکراسیک "منعارف" و با نکرار صرف پاسخ کا ثنورکی به بلغانف بدون اینکه در نظر بگیرند که بلغانف با سئوالات خود از کا ثنورکی چگونه مرزها را مخدوش میکند و کا ثنورکی چگونه در حد خویش پاسخ روشنی به مسائل جاعده روسیه

پیش بسوی مبارزه ایدئولوژیک ضامن وحدت جنبش کمونیستی

نبودن "امپریالیسم" از "سیستم" پس بگیرند و ما هم در مقابل حرف خودشان را برای این رفقا تکرار میکنیم و آنها بنگه:

"... جدا کردن وابستگی از سیستم اقتصادی - سیاسی حاکم بر ایران جز بیفایده و بیسود است. هیچ طبقه دیگری نیست" (رزمندگان شماره ۸ صفحه ۶)

آری، رفقا مبارزه طبقاتی از مبارزه ضد امپریالیستی جدا نیست و بدون نابودی سرمایه داری وابسته و سلطه سرمایه قطع وابستگی هم ممکن نیست، اما چه سود که شما گرجا این مسائل را در حرف عنوان میکنید، ولی هنوز بدلیل انقطاع در تئوری مربوط به ساخت سرمایه داری وابسته و روابط طبقاتی در این

میشود. اینجا است که اهمیت و عظمت استراتژیک مبارزه برای کسب استقلال سیاسی، اقتصادی و... بر علیه امپریالیسم و وابستگی و سرمایه داری وابسته به حدیک حدها کشیکی در حالتی که امپریالیسم دست به تجاوز از آسکار نظامی زندنیول میکند. این امر چیزی جز نتیجه سیاسی و استعلاسی "جنبه فرعی و نسبی" وابستگی نیست به مسئله روابط سرمایه داری در جامعه سرمایه داری وابسته، در عرصه سیاسی و محدودش کردن استراتژی و تاکتیک نیست.

ارائه این "تر" مبنی بر نظریه و تئوری رزمندگان اگر تا قبل از ما مرسوم بوده است و افعالت آنکارا به بعضی بر منجر شده، در شرایط بعد از ما مودرتوجه

نا بگیریم، چگونه توضیح میدهد؟ آیا رزمندگان هیچ انقلاب سوسیالیستی سراغ ندارند که خرده بورژوازی مرفه در آن شرکت کرده باشد؟ و اگر این رفقا معتقدند که پس از قیام ما مرحله انقلاب عوض شده و سوسیالیستی است، مبنای تحلیلشان را کدام تفهیر در ماسات اما سیاسی طبقات تشکیل میدهد؟ مسئله دیگری که درک انحرافی رزمندگان از ساخت جامعه سرمایه داری وابسته در آنها نشان میدهد، مسئله مبارزه طبقاتی و مبارزه ضد امپریالیستی است. رزمندگان بدرستی میگویند:

"مبارزه علیه امپریالیسم از مبارزه علیه سرمایه داری وابسته به امپریالیسم جدا نیست".

اما خود این رفقا درک درستی از مفهوم و محسوس این امر ارائه نمی دهند. آنها که وابستگی را از سرمایه داری جدا میکنند، طبیعی است که نتوانند ارتباط میان مبارزه ضد امپریالیستی و مبارزه طبقاتی را در جامعه وابسته درستی درک کنند.

اصولا سودیک درک صحیح و روشن از سرمایه داری وابسته و مکانیسم آن تحت عملکردهمین تئوری همیشه سبب به "ج" و راست رفتن رزمندگان شده است. این رفقا که روزی بخاطر همین درک نادرست در حوزة سیاسی وضعیت سیاسی آینده... "براست افتاده و وجود سوزواری ملی را می پذیرفتند، امروز با هم بخاطر همین درک نادرست به "ج" در غلطیده و تحلیل شبه ترستیستی از ساخت جامعه ایران، مرحله انقلاب و... ارائه می دهند.

ساخت مفهوم آنها را بدرستی درک نکرده اید. بعنوان موخره اما فک کنیم که اصولا نبود درک صحیح و روشن از سرمایه داری وابسته و مکانیسم آن تحت عملکردهمین تئوری همیشه سبب به "ج" و راست رفتن رزمندگان شده است. این رفقا که روزی بخاطر همین درک نادرست در حوزة سیاسی وضعیت سیاسی آینده... "براست افتاده و وجود سوزواری ملی را می پذیرفتند، امروز با هم بخاطر همین درک نادرست به "ج" در غلطیده و تحلیل شبه ترستیستی از ساخت جامعه ایران، مرحله انقلاب و... ارائه می دهند، "جی" که لزوما در عمل نطفه های راست آن از هم اکنون (رزمندگان شماره ۱۲) آشکار شده است.

تفسیرات سیاسی ای که موجود آمده (بدون اینکه این تفسیرات در وضعیت سیاسی و اجتماعی شدن تغییردهد استراتژیک و مرحله انقلاب تا ندمتها این تفسیرات و طایف جدیدی را لحاظ تا کنیک موجب کرده است) تا آخر این در وهله نخست تا حدی مخفی و بیجوده و پوشیده میماند. تا این ترتیب علیرغم اینکه رفقا می گویند:

"... اسباب سرزگی است که هر آینه ما تا تلقسی مکانیکی از عملهای "امپریالیسم" بعنوان نیروی جدا از سیستم کتیک و استراتژی خود را بینیم کتم" (رزمندگان شماره ۱۴ صفحه ۸) خود سبب تئوری حوس در مورد ساخت جامعه و روابط طبقاتی آن عیلا مرتکب این اسباب بزرگ میشوند و با جدا کردن وابستگی از سرمایه داری و جنبه نسبی و فرعی فاشل بدن برای وابستگی کفنه های خود را هم در مورد جدا

این امر ارائه نمی دهند. آنها که وابستگی را از سرمایه داری جدا میکنند، طبیعی است که نتوانند ارتباط میان مبارزه ضد امپریالیستی و مبارزه طبقاتی را در جامعه وابسته درستی درک کنند.

رزمندگان که میگویند با روبروستها و رابیکرا با این مرز بندی کند، خود دچار انحراف "ج" گرا شده است و تروستیستی میشود. روبروستها های ندم و جدید ظاهرا مبارزه طبقاتی را تا سیاسی از اشاره جدا میسر - با لیبسی دانسته و عبور همه چیز را از مسور "مبارزه ضد امپریالیستی" ضروری میدانند. و نه آن ماکول می کنند و ولی واقعا مبارزه طبقاتی را با این وسیله می سازند طبقاتی را بیلیع میکنند. اما حواسات "ج" دچار انحراف دیگری شده و مبارزه ضد امپریالیستی را تا سیاسی از مبارزه طبقاتی تصور میکنند. این جریان نیز عملا قادر نخواهد بود در مبارزه مورد نظر جامعه عمل بیوشا ندوبه مبارزه لطفه میرسد. زیرا در جامعه نخست سلطه با نظام سرمایه داری وابسته همانطور که سرمایه داری و وابستگی در ارتباط ارگانیک و لایسک با یکدیگر قرار دارند، بلحاظ استراتژیک مبارزه ضد امپریالیستی و طبقاتی نیز بیسودی ارگانیک و جدائی نا پذیر با یکدیگر دارند.

رفقای رزمندگان سررا کرایس "ج" خود علیرغم تا کید برخدا نبودن مبارزه علیه سرمایه داری وابسته و امپریالیسم از هم معتقدند که:

"تجاوز امپریالیسم، برای ما به معنی همزمانی مبارزه با است. ضعف تا قوت مبارزه منظور مشخص علیه یکی به معنی ندیده گرفتن و فراموش کردن دیگری نیست." (رزمندگان شماره ۹ صفحه ۲۱ - تا کید از ما است.)

حوسی آشکار است از آنجا که رزمندگان معتقدند تکامل خود بوی سرمایه داری در ایران و روبروسته استغرا رو علیه مستقل آن است. لذا عملا حضورا منیر - با لیبسم و مبارزه ضد امپریالیستی بوده ها در آن سبب رابطه آنها در شکل داخل منضم و بنا و آشکارا امپریالیسم مفهوم می باشد و بنا و آشکارا امپریالیستی در یک جامعه سرمایه داری وابسته به معنی اهمیت با فین جنبه وابستگی در مبارزه و همسراری آن سبب سلطه سرمایه در مبارزه طبقاتی و ضد امپریالیستی برای نابودی سرمایه داری وابسته و سلطه و عبور امپریالیسم بوده و لذا باعث "همزمانی" مبارزه علیه این دو تلقی میشود.

با این تلقی ارتجاء امپریالیستی است که مبارزه ضد امپریالیستی با مبارزه طبقاتی "همزمان"

مبارزه با امپریالیسم از مبارزه با ارتجاع داخلی جدا نیست